

TIIVISTELMÄ

LAUANTAI 29.10. klo 10.15 – 11.00

Mikko Romppanen, musiikkiterapeutti, FM.

Valmistui musiikkiterapeutiksi vuonna 1995 Sibelius-Akatemian täydennyskoulutuskeskuksesta ja musiikkiterapian maisteriksi Jyväskylän Yliopistosta vuonna 2001. Aikaisemmalta koulutukseltaan Mikko on lähikasvattaja.

Ennen musiikkiterapeutiksi ryhtymistään Mikko on työskennellyt ohjaajana lastenkodissa ja nuorisokodissa. Musiikkiterapeuttina työkokemusta hän on hankkinut psykiatrisessa sairaalassa sekä psykiatrisessa avokuntoutuksessa. Hän on myös toiminut vapaana ammatinharjoittajana Suur-Helsingin alueella. Tampereella hän toimii projektivastaavana huume kuntoutusyksikössä viime kevääseen saakka. Viime vuosina Mikko on toiminut myös koulutustehtävissä.

Musiikkiterapeutti – Rakkauden Ammattilainen?

Tarkastelen esityksessäni musiikkiterapeuttia inhimillisen kohtaamisen ammattilaisena, joka usein on itse niin sanottu ”haavoittunut parantaja”. Käsittelen aiheitani pohtimalla mitä sanat *terapeutti*, *asiakas* ja *kohtaaminen* pitävät sisällään aiheeni näkökulmasta ja lopuksi vedän asiasta *johtopäätökset*.

Henkilökohtaisen terapian läpikäyminen on ensiarvoisen tärkeää *terapeutille*. Mikään koulutusvaiheessa tai sen jälkeen käyty henkilökohtainen terapia ei kuitenkaan ole rokote elämään luonnollisesti liittyviä ja ajan myötä aktivoituvia kriisejä vastaan myöskään auttajalle itselleen. Mitä voisi olla terapeutin ”jatkohoito” ja itsehoito ja kuinka se liittyy asiakkaan kohtaamisen ja läsnä olemisen taitoon?

Musiikkiterapian *asiakaskunta* pitää sisällään suurin piirtein kaikki inhimillisen kärsimyksen muodot. Asiakaskuntamme on suurelta osin erittäin vaativaa. Osaa asiakkaistamme pystymme auttamaan, kun taas toisten kohdalla auttaminen saattaa olla erittäin vaikeaa.

Viime kädessä emme myöskään itse edusta mitään asiakkaistamme erillistä ”normaalia” ihmisryhmää, vaan kohtaamme henkilökohtaisesti ja ihmissuhteissamme hyvin monen kaltaisia psyykkisiä, fyysisiä ja sosiaalisia haasteita. Siinä suhteessa olemme asiakkaidemme kanssa ”samalla viivalla”. Tämä saattaa myös luoda tärkeän kosketuspinnan meidän ja asiakkaidemme välille.

Terapiatyö kulminoituu asiakkaan ja terapeutin *kohtaamiseen*. Monipuolisten menetelmien, laaja-alaisten teoreettisten viitekehysten ja syvällisen hoitofilosofian lisäksi tarvitaan kenties vielä jotakin parantavan prosessin liikkeelle saamiseksi. Mikä asiakkaan kohtaamisessa vielä ansaitsee huomiomme? Onko mahdollista kehittyä kohtaamisen, läsnäolon ja viime kädessä ”rakkauden” vaikeassa taidossa, kuten psykoanalytikko Erich Fromm antaa ymmärtää? Kulkevatko terapeutin itsehoito ja läsnäolon taidossa kehittyminen kenties käsi kädessä